

Høgni Djurhuus
fekk Móðurmáls-
virðislønina
2012

UMAFTUR AFTURUM

Kavasporini í náttini

Okkurt eggjandi, argandi, er í tí at ganga til arbeiðis so tíðliga á morgni, at náttin valla er liðug. At ganga í úlvatímanum, sum tímin millum nátt og morgun eina ferð varð kallaður. Í degningslótuni so at siga, hóast myrkur valdar í nakrar tímar afturat við lemjandi degningsælum.

Tey flestu sova og droyma enn. Onkur bilur er tó longu á vegunum.

Onkur skal okkurt so árla, júst sum eg.

Ikki tí, at nakað øgiliga spennandi hendir, men tað er jú hetta myrkrið.

Sum í sonevndu kreppuni fyrst í nítíárunum hevur kommunan bara ráð til ljós í hendinga gøtulykt, so rættiliga myrkt er at ganga.

Okkurt hendir tó av og á á leiðini. Ein morgun herfyri sá eg við eitt ein fugl, ein hvítan fugl, flúgva frammanfyri. Sá ikki, hvat slag hann var.

Men hann var ikki ein av teimum, vit vanliga síggja her. Ikki ein likka, ikki ein kráka, størri enn stari. Minti, sá hann ikki væl, men minti um lítlan heyk, dúgva var hann ikki, tí so elegant, so yndisliga, flýgur dúgva ikki.

Nú hvarv hann. Men, nei, nú var hann har aftur longri frammi. Ljóðleyst flog, upp og niður, millum myrku pelarnar og húsini.

Eina degningsløtu seinni hvarv hann oman í Gundadal.

Var hetta ein filmur (kanska er lívið ein filmur, ein vánaligur filmur, eina, í mesta lagi tvær stjørnur), var hetta ein filmur, var hesin náttarfuglurin eitt tekin, eitt súmbol um okkurt, sum fer at henda. Ein fyriboðan um okkurt, helst okkurt ringt, hóast fuglurin var hvítur.

Ein annan morgun, tað hevði kavað eitt sindur, vóru spor í kavanum. Kvinnuspor, tað sást á sniðinum og støddini og mýnstrinum í kavanum. Veit ikki, nær kavin legðist, men sporini vóru óskalað, tó kanska ikki heilt nýggj.

Hvør var hon, sum har hevði gingið í úlvatímanum. Kanska beint, áðrenn eg kom á banan.

Ein við longum beinum, tað sást, tí langt var millum sporini. Eg kláraði ikki at stíga so langt, verri enn so. Kanska rann hon. Ivaleyst rann hon.

Men tá sporini og eg komu til eitt transformatorhús hjá SEV, fóru sporini aftur um tað. Tey komu tó afturíftur hinumegin og út aftur á gongubreytina og oman eftir henni. Hvat gjørdi hon aftan fyri har? Eg hugdi ikki.

Kanska fór hon bara oman á Tórsbreyt at renna har. Eingin dramatikkur yvirhvørvur.

Hóast kavi var lagstur, eitt fól, sum tað so romantiskt eitur, var ikki hált. Eg havi stóra virðing fyri teimum, sum tora at renna í hálku. Eg tori nóg illa at ganga.

Og so hatta flogfarið, sum hvørja degningsløtu kemur úr útnyrðingi og hvørvur í ein landssýnning.

Antin flýgur tað lágt ella hevur tað øgiligan gang. Tí tað hoyrist so væl. Ella er tað einasta flogfar uppi yvir Føroyum júst hesa lötuna.

Og tí hoyrist tað, tí eingin annar gangur er ta lötuna.

Havi ongantíð sæð tað, flogfarið. Kanska eitt spøkilsisflogfar. Eitt flogfar, sum flýgur aftur.

Havi ikki hasa appina, sum sigur frá, hvørji flogfór eru uppi yvir tær beint nú.

Havi onga app yvirhvørvur, og kortini eri eg á lívi – haldi eg.

Kanska er hatta eitt njósna-flogfar, sum bara líka skal kekka fyri onkran, um Føroyar eru har enn. Tað er altíð hent at vita, nú kalda kríggið er á veg niður um aftur frostmarkið.

Ella bara eitt heilt vanligt flogfar fult av ferðafólki ella farmi á veg onkra staðni sunnan fyri ella eystan fyri okkum.

Í morgun skal eg aftur út í úlvatíman. Ferðin varar fimm minuttir pluss ella minus. Tað veldst um veðrið og hálkuna. Veturin er nú komin við tjaldrunum, og hann varar til fyrst í juni. Myrkrið minskar, men enn er bølamyrt.

Myndarøðin av Føroyum var hin besta

Ivikuni gjørdist greitt, at ein myndarøð úr Føroyum hevur fingið altjóða viðurkenning. Vinnarin av Altjóða »ZEISS Photography Awards« 2017 var belgiski Kevin Faingnaert, og hann vann nevniliga heiðurin fyri myndarøðina, sum hann hevði tikið í Føroyum.

Røðin, sum hann vann prísir fyri kallast »Føroya« og lýsir lívið á avskornum plássum í Føroyum. Vinningurin hjá Kevin Faingnaert er Zeiss linsur fyri góðar 83.000 krónur og góðar 20.000 krónur í ferðapeningi, sum skal brúkast til myndaverkætlan.

4676 myndafólk úr 132 londum kappaðust um heiðurin, og heili 31000 myndir vóru í umboði.

